

Statens personaleforbrug 1992 - 1993

Af tabel 2.4.1. fremgår, at det bl.a. er Skatte-, Forsvars-, Bolig-, Sundheds- og Trafikministeriet samt P&T, der bidrager til faldet i personaleforbruget fra 1992 til 1993.

Skatteministeriets personaleforbrug reduceres i overensstemmelse med den flerårige aftale om Told- og Skat's bevillinger og personale med ca. 250 fuldtidsbeskæftigede ud over følgerne af Klasseotteriets omdannelse til statsligt aktieselskab. Forsvarsministeriets personaleforbrug reduceres med ca. 1.100 fuldtidsbeskæftigede i overensstemmelse med aftalerne om tilpasningen af Forsvarskommandoens personalestyrke, hvortil kommer følgerne af Statens Konfektions omdannelse til et statsligt aktieselskab.

Faldet i Boligministeriets personaleforbrug kan primært henføres til Kort- og Matrikelstyrelsen, hvor personaleforbruget reduceres med ca. 150 fuldtidsbeskæftigede gennem modernisering og rationaliseringer, mens faldet i Sundhedsministeriets personaleforbrug primært kan henføres til Rigshospitalet, hvor personaleforbruget reduceres med ca. 400 fuldtidsbeskæftigede som følge af faldende aktivitet og rationaliseringer.

I P&T reduceres personaleforbruget med 800 fuldtidsbeskæftigede som følge af gennemførelsen af en række produktivetsforøgende initiativer, mens faldet i Trafikministeriets personaleforbrug primært kan tilskrives DSB, hvor personaleforbruget reduceres med 300 fuldtidsbeskæftigede i overensstemmelse med den 4-årige rammeaftale om DSB's økonomi.

Af tabel 2.4.1. fremgår også, at bl.a. Udenrigs-, Justits- og Undervisnings- og Landbrugsministeriets personaleforbrug er stort set uændret eller svagt stigende.

Stigningen i Udenrigsministeriets personaleforbrug kan tilskrives etableringen af repræsentationer i det tidligere Sovjetunionen og en stigning i antallet af asylansøgninger, mens stigningen i Justitsministeriets personaleforbrug primært kan henføres til ønsket om fortsat at fastholde niveauet for politistyrken.

Udviklingen i Undervisningsministeriets personaleforbrug afspejler udviklingen på de videregående uddannelser, hvor antallet af pladser er blevet forøget i overensstemmelse med den flerårige aftale om de videregående uddannelser, mens den beskedne stigning i Landbrugsministeriets personaleforbrug kan tilskrives den vedtagne reform af EF's fælles landbrugspolitik.

Finanslovforslaget for 1993 viderefører således regeringens omprioriteringspolitik, der gør det muligt at fastholde eller forøge personaleforbruget på højt prioriterede områder, samtidig med at det samlede personaleforbrug reduceres.